

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/237/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111231049
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4111231049.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcovi: N. L., nar. XX. XX. XXXX, U. XX, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 4.866,91 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 29. novembra 2013 č. k. 14C/185/2013-74, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.
Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Nitra napadnutým uznesením zo dňa 29. 11. 2013 č. k. 14C/185/2013-74 zastavil konanie. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania a súčasne rozhodol o vrátení zaplateného súdneho poplatku v sume 10,78 eura navrhovateľovi, a to prostredníctvom Daňového úradu Bratislava po právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 96 ods. 1, 2, 3, § 146 ods. 2 OSP, § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. z. Navrhovateľ sa písomným návrhom zo dňa 18. 10. 2011 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 297,64 eura s 8,5 % ročným úrokom z omeškania. Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok prevzal pohľadávku postupcu Telefónica O2 Slovakia, s.r.o. Odporca nezaplatil pôvodnému veriteľovi na základe Zmluvy o pripojení cenu poskytovaných služieb, vyúčtovaných faktúrami na sumu 27,57 eura so splatnosťou 31. 03. 2008, sumu 14,61 eura so splatnosťou 02. 05. 2008, sumu 14,47 eura so splatnosťou 31. 05. 2008 a sumu 21,91 eura so splatnosťou 27. 06. 2008. Dňa 15. 02. 2012 vstúpil na základe vlastnej iniciatívy do konania vedľajší účastník na strane odporcu, a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorý zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Dňa 29. 11. 2012 podal vedľajší účastník odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 12. 07. 2012 č. k. 9RO 327/2011-49, v ktorom zároveň vzniesol námietku premlčania a žiadal priznať náhradu trov konania v sume 74,16 eura. Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 07. 03. 2013 zoberal návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Zároveň žiadal vrátiť zaplatený súdny poplatok a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Navrhovateľ zoberal návrh späť pred otvorením pojednávania, súhlas odporcu preto potrebný nebol, keďže navrhovateľ má dispozičné právo v rozhodovaní o svojom návrhu až do právoplatného skončenia veci, súd akceptoval späťvzatie návrhu v celom rozsahu späť a konanie zastavil. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, súd skúmal, kto zavinil, že sa konanie muselo zastaviť. V predmetnej veci vzal navrhovateľ návrh späť pred otvorením prvého pojednávania bez uvedenia dôvodu, nebolo to však pre správanie odporcov. Keďže zoberal navrhovateľ návrh späť bez uvedenia dôvodu, mal súd za to, že zastavenie konania zavinil sám navrhovateľ. V tomto prípade by mali nárok na náhradu trov konania odporcovia v 1. a 2. rade. Odporcovia v 1. a 2. rade si však žiadne trovy konania neuplatnili, preto im súd náhradu trov konania nepriznal. V konaní si uplatnil nárok na náhradu trov konania vedľajší účastník, ktorý vystupoval na strane odporcov, a to vo výške 74,16 eura. Pri rozhodovaní o náhrade trov

konania vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane odporcu, súd okrem posudzovania zavinenia zastavenia konania musel prihliadať i na účelne vynaložené náklady na uplatňovanie alebo bránenie práva, v tomto prípade hlavného účastníka. Je nesporné, že vedľajší účastník podal vyjadrenie vo veci, v ktorom vzniesol námietku premlčania, avšak je potrebné uviesť, že sám z vlastnej iniciatívy vstúpil do konania, a to až dňa 15. 02. 2012, t. j. po takmer štyroch mesiacoch od začatia konania bez toho, aby ho odporca vyzval na jeho účasť a aby s tým súhlasil, keďže sa jeho pobyt nepodarilo zistiť. Vedľajší účastník bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, ktorý si ihneď pri vstupe do konania vyúčtoval náhradu trov konania. Súd poznamenal, že ani súd, ani odporca neiniciovali vstup vedľajšieho účastníka do konania, do tohto konania vstúpil dobrovoľne, sám po zistení predmetu konania, po získaní informácie o predmete konania z Okresného súdu Nitra. Z tohto dôvodu sa súd domnieval, že nebola splnená podmienka pre priznanie nároku na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi v tom smere, že úkony, ktoré vykonal, vykonal z vlastnej vôle, sám sa rozhodol vstúpiť do konania, rozhodnutie súdu sa žiadnym spôsobom jeho práv a oprávnených záujmov nedotklo, nevyplýva z neho a ani zo žiadneho právneho predpisu určitý spôsob vyrovnanania medzi účastníkmi konania a vedľajším účastníkom a ani na jeho výsledku žiadny právny záujem nemohol mať. Súd nepovažoval trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za účelne a efektívne vynaložené a z tohto dôvodu nepriznal vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za podaný návrh vo výške 17,50 eura. V dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania rozhodol súd o vrátení zaplateného súdneho poplatku navrhovateľovi, kráteného o sumu 6,63 eura, t. j. vo výške 10,87 eura prostredníctvom Daňového úradu Bratislava na účet navrhovateľa. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti konanie zastavil.

Proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, žiadajúc odvolací súd, aby uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi prizná náhradu trov celého konania. Úvodom odvolania dal do pozornosti Komentár Občianskeho súdneho poriadku a nález Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 463/2012 z 12. 12. 2012. Mal za to, že Okresný súd Nitra účelovo prehliada ust. § 93 ods. 3 OSP. Skutočnosť, že do konania vstúpili z vlastnej iniciatívy a po štyroch mesiacoch od začatia konania žiadnym spôsobom neodôvodňuje nepriznanie trov konania. Názor žalobcu o potrebe preukazovania právneho záujmu na výsledku konania je podľa jeho názoru irelevantný, a toto tvrdenie odôvodňuje s poukazom na uznesenia NS SR sp. zn. 2 Obdo 27/2012 z 27. 08. 2012, sp. zn. 3 Cdo 137/2012 z 18. 11. 2013 a sp. zn. 6 Cdo 323/2013 zo 14. 11. 2013. Vstup vedľajšieho účastníka do konania je závislý od oznámenia o vstupe do konania adresovaného súdu, pričom námietka neprípustnosti je zrejme v tomto prípade vylúčená. Za nedôvodné považoval tvrdenie súdu o tom, že si hneď po vstupe uplatnil náhradu trov konania, keďže mu táto povinnosť vyplýva z § 151 ods. 4 OSP. Nemožno dopredu vedieť, či navrhovateľ nevezme svoj návrh späť, preto takýto postup považoval za účelný a dôvodný v súlade s požiadavkou zákona, a preto navrhol rozhodnúť o trovách už v prvom podaní, keďže na ďalšie podanie by nemuseli mať priestor. Vstup do konania legitímne oznámili a považujú ho za rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu. Z nálezů Ústavného súdu SR zo 14. 02. 2013 č. k. IV. ÚS 480/2012-72 vyplýva, že procesný kódex prezumuje súhlas hlavných účastníkov s vedľajším účastníctvom, pretože relevantným úkonom hlavného účastníka je iba vyslovenie jeho nesúhlasu s vedľajšou intervenciou. Zo žiadneho procesného kódexu nie je možné vyvodiť záver, aby sa pre účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania vyžadoval výslovný súhlas hlavného účastníka, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, ak do konania vstúpil z vlastného podnetu. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Cdo/193/2012 z 30. 07. 2012, uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/194/2012 z 31. 08. 2012, 8Co/201/2012 z 30. 11. 2012 a 25Co/179/2012 z 31. 07. 2012, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/204/2012 zo 16. 08. 2012 ako aj na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Trnave, Krajského súdu v Žiline, Krajského súdu v Trenčíne, Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Prešove. Ďalej poukázal na odôvodnenie niekoľkých rozhodnutí vyššie uvedených krajských súdov. Podotkol, že najnovšími rozhodnutiami Krajského súdu v Nitre im bolo ako vedľajšiemu účastníkovi priznané právo na náhradu trov konania a v prípade potreby ich zašle súdu. Do pozornosti odvolacieho súdu dal novelizované znenie § 137 OSP, podľa ktorého patrí medzi trovy konania okrem iného aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. Záverom vedľajší účastník vyčíslil doterajšie trovy konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia (prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom v sume 23,27 eura + režijný paušál v sume 7,63 eura, podanie odporu 23,27 eura + režijný paušál 7,63 eura, odvolanie v sume 11,63 eura + režijný paušál 7,81 eura, odmena advokáta 81,25 eura + 16,25 eura DPH, t. j. odmena advokáta celkovo 97,50 eura). Na náhradu trov konania žiadal zaviazat' navrhovateľa,

a to v prospech právneho zástupcu na bankový účet vedený vo H. D., JUDr. Igor Šafranko, č. ú. E XXXX XXXX XXXX XXXX, E.: E., VS XXXXXX do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že navrhuje uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o trovách konania ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdiť a priznať trovy odvolacieho konania 23,59 eura. Konaním vedľajšieho účastníka dochádza k zbytočnému navyšovaniu trov konania.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (10 ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie procesným postupom podľa § 212 ods. 1, 2 OSP a § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie v rozsahu náhrady trov konania vedľajšieho účastníka je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov celkom alebo z časti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V danom prípade odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa zdieľa ten názor, že v prípade vedľajšieho účastníka na strane odporcu sú dané dôvody osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 OSP neumožňujúce tomuto účastníkovi priznať ním vyčíslenú náhradu trov právneho zastúpenia spolu v sume 74,16 eura. Hlavnou a v podstate jedinou príčinou takéhoto postupu odvolacieho súdu je ten fakt, že uplatňované trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka (74,16 eura) postrádajú v sebe základný aspekt pre ich priznanie, ktorým je účelnosť takto vynaložených trov právneho zastúpenia. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že právny zástupca vedľajšieho účastníka si nemôže dôvodne uplatňovať odmenu za ním vyúčtovaný úkon právnej služby (príprava a prevzatie právneho zastúpenia), pretože v samotnom oznámení o vstupe vedľajšieho účastníka do konania jeho právny zástupca už automaticky účtuje odmenu za úkony právnej služby, pričom obratom žiada zaslať v elektronickej podobe návrh na začatie konania, ktorý zatiaľ vôbec nemal k dispozícii, avšak popritom už účtuje odmenu za úkon právnej služby, ktorým má byť príprava a prevzatie vecí. Oznámenie o vstupe do konania, je formulované absolútne všeobecne bez uvedenia výšky predmetu konania, resp. aspoň jedného špecifického prvku odlišujúceho tento spotrebiteľský spor od iných. Vedľajší účastník v oznámení o vstupe do konania zo dňa 15. 02. 2012 okrem mena a priezviska odporcu neovládal žiadne iné identifikačné údaje (adresa, dátum narodenia). V tomto konaní je možné predpokladať, že vedľajší účastník vystupuje na strane odporcu bez jeho vedomia a odporca nemal možnosť vyjadriť sa k tomu, či vôbec súhlasí so zastupovaním vedľajšieho účastníka advokátskou kanceláriou. Odvolací súd v žiadnom prípade nepopiera možnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť advokátom, resp. advokátskou kanceláriou, avšak takýto procesný vzťah medzi týmito dvoma subjektmi musí hodnotiť najmä z pohľadu účelnosti, pretože ak by musel právny zástupca zastupovať združenia na ochranu spotrebiteľa v každom prípade, v podstate by nebol dôvod na pribratie združenia do konania v pozícii vedľajšieho účastníka na stranu odporcu. Združenie na ochranu spotrebiteľa je profesionálnym združením, ktorého zmyslom je podľa zákona č. 250/2007 Z. z. a zákona č. 384/2008 Z. z. hájenie záujmov spotrebiteľa. Odvolací súd ďalej zastáva ten názor, že náhrada trov právneho zastúpenia za určitý advokátom vyúčtovaný úkon právnej služby nie je možné pre neúčelnosť priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje, a to tak uvedením nových a procesne významných skutočností, pričom zároveň v sebe neodráža priamy postoj vedľajšieho účastníka k prejednávanej veci. Odvolací súd v tomto smere považuje právny názor súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov vedľajšieho účastníka celkovo vo výške 74,16 eura za správny. Úkony právnej služby, za ktoré žiadal vedľajší účastník priznať náhradu trov konania vo výške 74,16 eura odvolací súd vyhodnotil ako abstraktné, koncipované príliš všeobecne, bez znalostí špecifik prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou námietkou premičania, resp. odporu.

Rozhodovanie o náhrade trov konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku. Je výlučne vecou súdu, aby posudzoval úspech procesných strán v súdnom konaní ako aj účelnosť vynaložených trov. Pre všetky prípady rozhodovania o náhrade trov konania v občianskoprávnom konaní platí všeobecný princíp, že možno priznať náhradu iba tých trov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Aj keď za takéto náklady je vždy treba považovať odmenu za profesionálne zastupovanie účastníka advokátom. Odvolací súd vychádza z rozhodovacej praxe súdov, že rozhodovanie o náhrade trov súdneho konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku.

Podľa článku 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania.

Podľa článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Právo na poskytnutie právnej pomoci a náhrada trov konania, vrátane tých, ktoré sú spojené so zastupovaním advokátom, sú dve rôzne veci, ktoré síce spolu súvisia, ale možno ich oddeliť.

Hlavnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o trovách konania, je však zásada úspechu vo veci. Ústavný súd už k tejto otázke judikoval, že pomeriavať úspech a neúspech vo veci nemožno len tým, ako bolo o konkrétnom návrhu rozhodnuté, ale je treba ho posudzovať v širších súvislostiach. V rozhodnutí IV.ÚS 1/04 zo dňa 13. 01. 2005 Ústavný súd zdôraznil, že ani rozhodovanie o trovách konania nesmie byť len mechanickým posudzovaním výsledku sporu bez komplexného zhodnotenia rozhodnutia vo veci. Rozhodnutie o trovách konania má byť zrejším a logickým ukončením celého súdneho konania (ÚS ČR I. ÚS 257/05).

Súdy sú pri rozhodovaní o náhrade trov konania povinné prihliadať najmä na účel súdneho konania, ktorým je poskytovanie ochrany subjektívnym právam. Pri skúmaní účelnosti vynaložených trov konania na zastupovanie účastníka či vedľajšieho účastníka advokátom je súd povinný skúmať, či ide o účelné či dôvodne vynaložené trovy. Vždy je pritom treba prihliadať na konkrétne okolnosti prípadu. V prípade, že vedľajším účastníkom na strane odporcu, ktorý je spotrebiteľom ako fyzická osoba, v konaní, v ktorom je predmetom sporu problematika ochrany práv spotrebiteľa, je Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, ktoré je právnickou osobou a jeho hlavnou náplňou činnosti je hájiť záujmy a ochrana spotrebiteľov, vyvstáva otázka, či takýto vedľajší účastník, ak sa nechá zastupovať v súdnom konaní advokátom, v prípade úspechu účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, ide o účelne vynaložené náklady spojené s jeho právnym zastupovaním. Právna problematika tohto sporu teda úzko súvisí s hlavným predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka. Ak sa takýto vedľajší účastník, ktorý je zo zákona oprávnený vstupovať ako vedľajší účastník do súdneho konania na strane účastníka, ktorý je spotrebiteľom, nechá zastupovať v spore advokátom, na čo má plné právo, neznamená to však, že v prípade úspechu účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník v spore vystupuje, má vedľajší účastník automaticky právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

Odvolačný súd v tejto súvislosti poukazuje na právnu argumentáciu v náleze Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 25. júla 2012 sp. zn. I.ÚS 988/12, s ktorou sa stotožňuje, v ktorom ústavný súd uviedol: „Pravidlo, podľa ktorého možno úspešnej procesnej strane priznať náhradu iba účelne vynaložených trov, sa vzťahuje na akékoľvek trovy konania, teda aj na trovy spojené so zastupovaním advokátom (na odmenu za zastupovanie, paušálnu náhradu hotových výdavkov a náhradu za daň z pridanej hodnoty). Za účelne vynaložené trovy v zmysle § 142 ods. 1 OSP možno považovať iba také trovy, ktoré musela procesná strana nevyhnutne vynaložiť, aby mohla riadne hájiť svoje porušené alebo ohrozené subjektívne právo pred súdom. Trovy spojené so zastupovaním advokátom spravidla budú tomuto vymedzeniu zodpovedať. Tomuto pravidlu však nemožno prisudzovať absolútnu, bezvýhradnú povahu; môžu sa vyskytnúť aj situácie, za ktorých trovy spojené so zastupovaním advokátom nebude možné považovať za nevyhnutné na riadne uplatňovanie alebo bránenie práva pred súdom. O takýto prípad pôjde najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom“.

Z koncepcie zákonne vymedzených cieľov združení podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že okrem iných čiastkových cieľov upravených v cit. zákone, združenie môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa. Uvedeným zákonodarca rozšíril subjekty, ktoré v špecifických právnych vzťahoch (spotrebiteľské vzťahy) môžu zastupovať spotrebiteľa pri hájení jeho záujmov. Inými slovami, zákon bez inak žiadateľnej, ale nie nevyhnutnej konkretizácie fungovania a náležitého odborného zloženia združenia (personálny substrát združenia) považuje združenie za odborníka v spotrebiteľských právnych vzťahoch a na tento účel mu za splnenia stanovených podmienok poskytuje prostredníctvom ministerstva príslušnú podporu (§ 25 ods. 6 cit. zák.). Teda bez ohľadu na skutočnosť, či personálny substrát združenia, hájaceho záujmy spotrebiteľa má, alebo nemá odborne zdatných zástupcov (v širšom zmysle slova), alebo či sa združenie dá v konaní zastúpiť zástupcom (napr. advokátom), považuje ho za subjekt, ktorý je odborníkom vo veci.

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov vystupovalo v konaní bezpochyby ako vedľajší účastník a ako taký sa nechal právne zastúpiť advokátom tak, že ho písomne splnomocnil na zastupovanie v konaní. Vo svojej podstate združenie - odborník, ako

subjekt práva, ktorého predmetom konania je ochrana práv spotrebiteľa sa dal zastúpiť právnym zástupcom - advokátom. Odvolací súd konštatuje, že napriek tomu, že v konaní sa vedľajší účastník mohol dať zastúpiť ďalším práva znalým odborníkom, dôsledky uvedeného, v rovine náhrady trov konania v súdnom konaní, nerezultujú v účelnosť takýchto trov konania (konkrétne trov právneho zastupovania), ktoré v konaní vedľajšiemu účastníkovi mohli vzniknúť. Uvedený záver odvolací súd opiera o vyššie uvedené a zdôrazňuje, že vedľajší účastník (združenie) je zo svojej podstaty subjektom práva a účastníkom konania, ktorý je odborníkom na podporu a ochranu záujmov práv spotrebiteľa, ktorého ďalšie odborné zastupovanie nie je možné charakterizovať ako účelné. Ak sú svojím charakterom vznikajúce trovy konania neúčelné, nemožno takúto neúčelnosť pripisovať na škodu, aj keď neúspešného účastníka konania, v tomto prípade navrhovateľa. Absurdnosťou, celú vec dokresľujúcou môže byť fakt, že v konaní sa ako vedľajší intervienti zúčastnia hneď dva alebo viac ochranných spotrebiteľských združení, čo by pri argumentácii ad absurdum a prístupom prvostupňového súdu spôsobilo, že zo zastupovania by vznikla „živnosť“ združení s napojením na advokátske subjekty. Paušálny vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do všetkých konaní, v ktorých vystupujú ako navrhovatelia týmto združením označené subjekty bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka, nepovažuje odvolací súd za dôkaz o vôli združenia naplniť cieľ Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Všeobecný vstup tohto združenia do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, najmä keď sa združenie dalo zastúpiť advokátom a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Plná moc pre právneho zástupcu je paušálna bez bližšej špecifikácie ku konkrétnemu prípadu.

Odvolací súd napadnuté uznesenie v časti výroku o nepriznaní trov vo výške 74,16 eura potvrdil, pretože ich rovnako ako súd prvého stupňa považoval za neúčelné a nehospodárne. Odvolací súd sa vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zaoberal účelnosťou a hospodárnosťou vynaložených trov a zvažil aj aplikáciu ust. § 150 ods. 1 OSP. Je potrebné zohľadniť tú skutočnosť, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach spotrebiteľských veciach, keďže má vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. V tomto smere zastal názor, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka jednoznačne nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, a poukazuje na aplikáciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.1 a § 142 ods. 1 OSP s tým, že ich náhradu úspešnému navrhovateľovi v tomto konaní nepriznal, pretože ním vyčíslenú náhradu spolu v sume 23,59 eura aj s prihliadnutím na ust. § 150 ods. 1 OSP nepovažoval za dôvodne a účelne vynaloženú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.